

De Jockeys

Jeugdtoneel door Frans Busschots

Teksten in informatie te bekomen bij
Almo Antwerpen

De Jockey

Jeugdtonel door Frans Busschots

Via een aangrijpende documentaire van National Geographic is de idee van dit stuk ontstaan. Nadien heeft opzoekingswerk bevestigd dat in bepaalde streken dergelijke praktijken van toepassing zijn. Als ode aan kinderen die leven in moeilijke omstandigheden, heb ik deze tekst met veel liefde geschreven.

Frans Busschots

Situatie

In een Afrikaans land worden regelmatig wedstrijden georganiseerd voor kamelen en paarden. Het gaat er nogal hard aan toe. Winnen is een kwestie van prestige voor de chefs en een clan. Eerlijk gaat het er zeker niet aan toe. Alle middelen zijn goed om aanzien te winnen.

Regelmatig komen ook chefs van naburige landen naar de wedstrijden. Deelnemen alleen is al een prestige, maar een goede uitslag bekomen of winnen is nog een stapje verder.

Chef Abdul is een gewaardeerde organisator van paarden en kamelenwedstrijden. Net zoals chef Abdul hebben de andere chefs jockeys in dienst die in andere landen geronseld zijn.

Sommige kinderen die als jockey opgeleid worden zijn gewoon geschaakt door mensensmokkelaars. Anderen gaan nog een stapje verder en injecteren scheikundige stoffen bij de kinderen om groei en gewicht te beperken. Maar deze methode beperkt wel de menselijke kwaliteiten van de jockeys. Het leven van een jockey is eigenlijk niet zo belangrijk, zolang er maar voldoende beschikbaar zijn om het prestige hoog te kunnen houden.

De jockeys zijn meestal kinderen die vanaf 6 à 7 jaar in de “stiel” terechtgekomen zijn. Jockey is een gevaarlijke stiel. Daar zij, in de meeste gevallen, gedrogeerd zijn en zij nog niet sterk genoeg zijn om zich goed te kunnen vasthouden, kan bij een aanvaring met andere kamelen, tot gevolg hebben dat een van de jockeys van zijn dier valt. Meestal wordt die jockey dan vertrappeld met de dood tot gevolg. Niemand treurt daarom. Winnen is belangrijk. Gewiekste kerels leveren scheikundige stoffen om de jockeys in optimale conditie te houden. Zeker de grootte en het gewicht zijn hier belangrijk. Eigenlijk wacht bijna iedere jockey binnen afzienbare tijd de dood.

Ben is een vroegere paardenjockey die een paard van zijn chef Abdul gered heeft en daardoor een zekere status bekomen heeft. Ben is de verantwoordelijke van de jockeys en door iedereen gerespecteerd.

Decor

1/3 van het podium, het achterste gedeelte, wordt gebruikt om een soort berbertent op te stellen. De tent wordt echter zo opgesteld dat men in heel de tent kan zien wat er ligt enz. In de tent liggen alleen een soort matrassen en doeken die dan verschillende bedden vormen. Vooraan links het “bed” van Ben, de opzichter van de jockeys, links achter het “bed” van Ali en Baha. Achteraan het “bed” van Afrika. Rechts achter het “bed” van Belle, een vrouwelijke jockey. De 4 jockeys zijn allen even klein van gestalte en zijn niet levendig. Door de medicamenten die zij toegediend krijgen om niet gekwetst te worden, zijn zij ook afwezig van

geest. Door de injecties die zij via Georges krijgen wordt hun groei beperkt en blijven zij geschikt voor het werk van de jockeys. Indien ze blijven leven, ten minste.

Ben is zichtbaar veel groter en levendiger in zijn handelingen. Ben kan zich verbergen achter een houten steunbalk van de tent en wat doeken.

Chef Abdul drinkt graag een drankje met zijn vriend Georges, een Engelsman, helemaal links vooraan. Er staat een tafeltje en twee stoelen.

Vrouwen:4

Abena, de eerste vrouw van Chef Abdul. Is jaren geleden door Abdul naar de duivel gewenst. Maar ze stamt van een grote stam en kan zeker niet van de hand gedaan worden. Eigenlijk heeft ze een zekere macht over Abdul. Ze is welbespraakt en deelt aan iedereen de lakens uit. Kleurrijk figuur.

Belle

Vrouwelijke jockey. Enkele jaren geleden geschaakt om als jockey gebruikt te worden.

Mamma van Belle

Mama van Afrika

Figuranten

2 verpleegsters (kunnen ook voor de mama van Belle en Afrika optreden)

3 vaders (vader van Belle, van Baha en vader van Ali)

Mannen: 8

Abdul, Chef van het dorp en ver daar buiten. Zijn paarden en kamelen zijn wereldberoemd, in de wijde omgeving ten minste. Zijn doorzettingsvermogen en zijn drang naar macht en roem, maken van hem een heerser die door niemand vertrouwd wordt. Alleen macht telt voor hem. Daarbij: hij schuwt de middelen niet.

Georges. Een Engelsman die al jaren in Afrika woont en van alle walletjes eet. Hij is alleen maar in geld geïnteresseerd. Corrupt tot en met. Zijn snor is zijn handelsmerk.

Baha. Een van de jockeys. Alle jockeys zijn even groot van gestalte en gewicht.

Ali. Een van de jockeys.

Afrika. Een van de jockeys.

Bing. Reporter van een tv-station. Eigenlijk de assistent van de commissaris van politie.

Abas. Corrupte bewaker van de jockeys.

Dokter. Een gebuisde dokter die als dokter actief is in de stam van Chef Abdul.

Commissaris van de politie.

Scène één

In de vroege namiddag. De 4 jockeys slapen, Ben slaapt ook, of doet alsof. Abdul slaapt op een soort strandstoel, maar dan van een stevigere constructie. Hij slaapt met zijn voeten bloot en even over de stoel.

Abena (op met een grote kruik water, nadert als “op haar sokken”, gericht naar Abdul. Giet water over zijn voeten. Dan nog een beetje.)

Abdul (geschrokken) Water!

Abena (giet nog wat water over Abdul zijn voeten)

Abdul Water! Een tsunami! (Abena giet de rest van het water over Abdul zijn gezicht) Ik verzuip! Help!

Abena (slaat met haar hand enkele keren zacht op zijn gezicht, terwijl het toch tot in de zaal hoorbaar is) Ik ben je redder in nood, Chef Abdul. Ik ben je liefste vrouwtje. (geeft een kus, Abdul weert af) Je liefste vrouwtje!

Abdul (zit recht op de zetel, kijkt rond) Er is helemaal geen tsunami.

Abena Neen. Geen tsunami.

Abdul Wat is er dan gebeurd? (kijkt rond)

Abena Een emmertje water! Wil ik nog eentje halen? Om je voeten af te koelen!

Abdul Weg! Weg, zeg ik je! (recht, naar Abena toe, zij vlucht weg, blijft staan, kijkt naar Abdul) Durf nog eens met je ...

Abena Je had in jaren je voeten niet meer gewassen. (even naar Abdul toe) Nu kun je terug onder de mensen komen.

Abdul Weg, zeg ik je.

Abena Het schijnt dat van die grote rode mieren ook nuttig zijn.

Abdul Weg, met je onzin.

Abena (demonstreert) Die mieren eten al de overschotjes op die tussen je tenen zit. Vooral aan je kleine teen zouden ze veel eten hebben.

Abdul Maak...(hij wilt zijn zetel opheffen, maar dat lukt niet. Ten slotte struikelt hij en valt op het bed, blijft liggen.)

Abena (ziet dat allemaal, lacht., luid) Mannen verbeteren de wereld. Ze vallen over hun eigen voeten! (lacht, af met emmer)

Georges (op van voor de tent, komt van tussen de struiken, kijkt rond, ziet Abdul, kijkt naar het publiek, peinzend) Dat is vervelend.

Abdul (geeuwt, draait zich om, geeuwt, zwiert met armen)

Georges (naar publiek toe, staat in de buurt van het tafeltje links vooraan) Nu kan het. (tot Abdul) Chef Abdul!! Hallo! Ik ben hier! (toont fles whisky, of dergelijke) Chef Abdul!

Abdul (zet zich recht, doet alsof hij de whisky riekt) Zeker 20 jaar oud. (recht, kijkt naar Georges) Ik had je al enkele dagen vroeger verwacht. (kijkt naar fles) Goed dat je dan toch eens langs komt! Je moet wat meer komen. (schikt zijn kleding, stapt naar het tafeltje toe.) A of AB?

Georges (lacht geheimzinnig) Daar kunnen we het straks nog eens over hebben.

Abdul Je beloofde toch...

Georges IK hou altijd mijn beloften. We moeten echter wel eerst even van gedachten wisselen.

Abdul (een beetje afwezig) Natuurlijk. Ook dat moet. (tot Georges, wijst met hand) Zet je op je stoel. Je gaat toch altijd op dezelfde zitten?

Georges (lacht fijntjes)Jij bent de belangrijkste persoon. Dus jij gaat altijd eerst zitten en vermits jij altijd op die (wijst naar de stoel waarop Abdul altijd gaat zitten) stoel gaat zitten, heb ik de eer ook een stoel als MIJN STOEL te kunnen noemen. (zetten zich)

Abdul (kijkt een beetje afwezig rond) Daar, daar had ik niet aan gedacht. (kijkt naar Georges) En zoals steeds, ...

Georges (lacht, haalt triomfantelijk twee glaasjes uit zijn tas)Service! (schenkt in voor beiden, steekt glas omhoog) Gezondheid.

Abdul Gezondheid. (drinken) Ik had je wat vroeger verwacht. Je blijft bijna twee volle manen weg.

Georges (lacht) Zo reken ik niet. Ik ben een business-man. Ik doe heel Afrika en nog een stuk van Azië.

Abdul (lacht) Overal waar kamelen zijn.

Georges Zo ongeveer. Ik verkoop ook artikels voor allerlei onderhoud. Zaken zijn zaken, maar eenvoudig is het niet. Ik ben tevreden dat ik hier, nu, aanwezig kan zijn. Onze vriendschap, weet je Chef Abdul!

Abdul Zeg maar Abdul. Hou het eenvoudig.

Georges Als je maar de eerbied terugvindt in mijn intonatie, Abdul!

Abdul (klopt Georges op de schouder, vriendschappelijk)

Georges En hoe gaan de zaken?

Abdul De grote race kondigt zich aan.(zenuwachtig) En ik weet niet of ik klaar ben.

Georges Natuurlijk ben je klaar! DAAR zorg ik voor! (lacht)

Abena (op, blijft rechts vooraan staan, ze is kwaad, kijkt rond) Waar is de dief? (stap verder, heeft een krom mes in de hand, een mes zoals men in sommige Afrikaanse landen en in Yemen gebruikt)Wie heeft de dief gezien? (stapt naar Abdul toe)

Georges (en Abdul genieten van hun whisky en worden geweldig gestoord door de kwade Abena) Wat gebeurt er?

Abdul Wat is er gestolen, lieve vrouw?

Abena Zwijg, grote baas. Een hele rol stof met onze nationale kleuren: lichtgroen-lichtblauw.

Abdul Kom, kom: wij kennen onze kleuren.

Abena Ik wilde een kleed maken voor de grote race en nu...

Georges Alles komt wel terecht. (wijst naar Abdul) Wij zullen eens goed rondzien.

Abena Een pak van mijn hart. (stapt naar tafeltje toe, neemt glas van Abdul dat net gevuld was en drinkt het in eens leeg.

Georges (bekijkt Abena.) Het zal dan wel terecht komen.

Abena Tegenwoordig weet ik niet meer wat er allemaal gebeurt. Mijn helpsters zijn niet te vertrouwen. Als de stof eetbaar was, dan verdween alles als sneeuw voor de zon...

Georges (lacht) ...zoals ze zeggen. Sneeuw? Weet je wat sneeuw is?

Abena Ja, dat veronderstel ik toch.

Georges lacht.

Abena Als die stof ook eetbaar was, versta je...

Abdul (naar Abena toe, geeft haar een knuffel) IK vertrouw je toch, moeke! Kijk maar eens goed rond. Zolang je kunt rondkijken, ben je gezond. Maak je maar eens goed dik.

Abena Ik reken ook op jullie. (steekt mes weg, vlug af)

Georges (schenkt in voor Abdul en zichzelf, ze drinken) Jouw eerste vrouw begint toch wel wat oud te worden, niet?

Abdul Ik zou er toch niet graag een slag van tegen mijn oren krijgen. (zwaait met hand) Ze is eigenlijk veel te sterk om een vrouw te zijn.

Georges Stuur haar de woestijn in. Gewoon voorbij een heuvel van de kameel laten glijden. Ze komt nooit meer thuis.

Abdul Ze trekt die kameel zijn staart uit.

Georges Het is een blok aan je been. Wat is de nuttigheid van zo een vrouw?

Abdul Ho, man! Ze kent alles en iedereen. En met haar krom mesje maakt ze gezwind hier en daar een langwerpige gaatje. Eigenlijk ben ik chef bij de gratie van mijn eerste vrouw.

Georges Eens een pootje gebroken, of twee pootjes en het is er mee gedaan. Je moet je moment afwachten. Maar voor persoonlijke situaties (bedoelt seks) gebruik je toch andere medewerkers?

Abdul Daar praten we niet over! Waarover wilde je mij spreken?

Georges De grote race. De voorbereiding. Kan ik de evolutie eens bekijken? Zijn ze allemaal in vorm?

Abdul (naar de tent toe, schudt Ben wakker.) Komaan, slaapkop.

Ben Wat gebeurt er?

Abdul Opstaan. Allemaal. Inspectie. Vooruit!

Ben (maakt alle jockeys wakker: Baha, Ali, Afrika, Belle. Ze komen allemaal op een rij staan voor de tent. Doordat de kinderen regelmatig een inspuiting krijgen om niet te groeien, zijn ze klein en niet fris. Men ziet dat deze kinderen gedrogeerd zijn.)

Georges (knijpt de kinderen in de armen, klopt op hun schouders, draait met hun hoofd)

Abdul En?

Georges (ter zijde, maar de kinderen kunnen hem wel horen) Prima, Chef! Met deze knapen win je de wereldoorlog! (terzijde zodat alleen Abdul het kan horen) Na deze race is het vet van de soep. Ik zal ze een extra behandeling moeten geven. (luid) Prima. (tot de kinderen) Jullie mogen terug gaan rusten. (de kinderen gaan terug rusten.)

Georges (recht, terug naar het tafeltje, naar Abdul toe, vertrouwelijk sprekend) Ik hoor dat je geïnteresseerd bent ...

Abdul Wat zeg je Engelsman?

Georges Olie?

Abdul Ik hoor meer praten over gas.

Georges Gas?

Abdul Gas komt makkelijker boven dan olie. Zegt men. De roofvogels zijn er al.
(lacht)

Georges Geld! Geld!

Abdul (staat op, kijkt rond) Geld is niet belangrijk. Ik heb meer dan genoeg. Eer en
roem, Georges. Iemand zijn.

Georges Daar helpen de jockeys aardig mee.

Abdul Ze zijn door intellectuelen gesorteerd.

Georges Geschaakt

Abdul Je moet alles in een soort rangschikking kunnen plaatsen.

Georges Natuurlijk dat wij de jockeys niet met jouw persoonlijkheid op een lijn kunnen
plaatsen, zelfs als we de lijn heel lang maken en wat bochtig.

Abdul Iedereen heeft een zekere voorbestemming en die bepaalt je eindresultaat.

Georges Juist. Rond ieder levend wezen trekt men een cirkeltje en daar kan men niet uit.

Abdul Maar, wij verzorgen onze medewerkers goed.

Georges En je zult de grote race weer winnen! Een kwestie van een zoveelste
bevestiging van je meerwaarde.

Abdul Vergeet de technische aanpassing niet. (bedoelt de injectie)

Georges (peinzend) Was ik bijna vergeten. AB en het wordt prima. Ik regel alles na het
avondeten.

Abdul Dat noem ik nu eens een overeenkomst. Jij bent toch een geweldig praktisch
zakenman, Englisman!

Georges Ik ben voor zaken naar Afrika gekomen.

Abdul Je rook zaken...

Georges Zo is het niet begonnen.

Abdul Vooruit vertel.

Georges Ik was met een oude van (minibusje) op pad in Zuid-Afrika. Het binnenland in. Er ontbrak een houten brug. Voordat ik het besepte was ik omringd door een bende. Met hun heb ik mijn eerste zakelijke overeenkomst gesloten. Al hebben ze mij toen een loer gedraaid. Maar, ze zijn door de politie opgepakt. Een uurtje later kwamen ze mij een vuurtje vragen. Ze waren vlugger vrij dan dat mijn auto over het houten brugje.

Abdul Vertel.

Georges Einde verhaal. Eigenlijk ben ik een majoor met rust van het Engelse leger. (lacht) Al ben ik nooit bij het leger geweest. Maar het staat chique en iedereen gelooft mij. Gaan we naar de olievelden kijken?

Abdul En waarom niet?

Georges Is het ver?

Abdul Voor mij niet. Wij wandelen altijd, maar jij...

Georges Paco zorgt wel voor vervoer.

Abdul Paco? (lacht) Ja, dat vijfsterren hotel waar je je bed moet meebrengen.

Georges Ik slaap wel bij zijn vrouw. (neemt de fles en de glaasjes mee) Klaar?

Abdul (en Georges naar af. Abdul draait zich om) Er zal toch niets gebeuren, zeker?

Georges Ben zorgt er wel voor.

Abdul Hij weet dat een hoofd in de woestijn niet zo vast op het lichaam staat als in de steden. Daarbij: er lopen nog wel enkele getrouwen rond.

Georges Jouw helpers slapen op dit moment, Abdul.

Abdul Mijn eerste vrouw heeft altijd haar mesje bij. En het is zeer scherp. En als het niet scherp is, dan is dat omdat het bloed van vorige keer nog niet opgedroogd is.

Georges Daarin heb je gelijk. Kom! (beiden af, links)

Ben (roept) Ze zijn weg. Kom. (een voor een komen de 4 jockeys recht en kijken uit de tent naar buiten. Ze missen vitaliteit.) Eerst wat armen en benen losgooien. (doet voor)

Belle Pf! Ik heb geen goesting!

Afrika Meisjes!

Baha Ik voel me ook niet zo best.

Ali Eerst wat ademen.

Ben Bende prutsers. Zet jullie op een rij. Jullie moeten in vorm zijn voor de grote race.

Belle De grote race. Na iedere race komt er weer een andere. Weet je wat er vorige keer gebeurd is?

Ben Hoe kan ik dat nu weten?

Belle (wijst) Naast mij reed een jockey die zich niet goed meer kon vasthouden. Hij schreeuwde naar mij om hulp, maar ik kon er niet bij komen. En opeens was hij weg. (kijkt weg) Hij is vertrappeld. (weent)

Ali (tot Ben) Weet je hoelang wij hier nog zullen blijven? Zolang als wij kunnen vasthouden.

Belle Maar we zullen niet opgeven. We zullen er voor vechten. Zolang als we kunnen. Volhouden!

Ben Jullie moeten elkaar helpen. Elkaar steunen. Ik geloof dat er eens redding komt.

Ali Jij maakt ons gek, Ben. Voor ons is er geen redding. Wij gaan dood. Gewoon.

Ben Neen. Jullie moeten volhouden. Geloven! Mekaar steunen.

Ali Jij hebt goed te praten. Jij zit niet op een kameel.

Ben Als jullie niet geloven dan gaan jullie vroeger dood. Is het dat wat jullie willen? Volhouden. Nooit opgeven!

Ali En waarom denk je dat het de moeite waard is om vol te houden?

Ben Gewoon omdat dat zo is. Wie opgeeft, valt morgen van zijn kameel. En dan?

Ali En jouw uitvinding?

Ben Ik weet het niet. Ja, ik wil een uitvinding doen en zo in de kijker komen. Als men weet dat hier kinderen gevangen zitten, dan kan men misschien...

Baha Paco is hier gisteren geweest.

Belle Die loeder kijkt met minachting naar ons.

Baha Als Abdul er bij is, ja. Anders is hij een lieve man.

Baha Paco wilt wel iets voor ons doen.

Belle Iets.

Baha Ja, iets.

Belle Hij heeft een auto en kan ons wegvoeren. Bevrijden.

Ali Wat denken jullie dat het zo eenvoudig is? Vluchten is eenvoudig. Maar even buiten het kamp van Abdul kom je die zwervende wachters tegen. Meestal kijken ze uit naar kamelendieven, maar andere dieven zijn ook gegeerd. En gewoon naar vluchtende jockeys.

Ben Weet je wat jullie moeten doen? Je vel zo duur mogelijk verkopen.

Belle Op plaatsen waar we nog vel hebben.

Ben Jullie zitten in zak en as. Jullie zien het niet meer zitten. Jullie gaan dood, misschien vandaag zelfs...

Belle (en anderen knikken, zien het niet meer zitten) Hier eindigt het verhaal, nu, straks of morgen.

Ben Komaan sukkelaars! En wat moet ik dan met mijn uitvinding?

Ali (lacht) Uitvinding?

Ben Ja. En het komt op de tv.

Belle (allen lachen, uitvinding ...) Wat hebben wij daarmee te maken?

Ben Dat kan ik nu nog niet vertellen, maar het wordt geweldig.

Ze lachen.

Ben (geïrriteerd) Het is voor jullie dat ik die uitvinding doe.

Ali En waarom ook niet. Als we aan een soort wonder denken dan leven we langer.

Ben Als je het maar weet. En weet je wat ik ga maken?

Ali Een kameel.

Ben (verwonderd) En hoe weet je dat?

Ali Ik heb je al eens luidop horen dromen. (tot iedereen) Wat denken jullie van een kunstmatige kameel?

Belle Eentje waarvan je niet kunt afvallen.

Ben Ik kan alles nog niet vertellen. Als het lukt, wat ik bedoel, dan verandert er veel in jullie leven. En natuurlijk ook in mijn leven.

Belle Maar ik snap het helemaal niet. Leg eens wat uit!

Ben Later. En je zult niet heel lang moeten wachten.

Ali Voor de volgende grote race?

Abas (bewaker met groot lang mes in de hand, op van rechts) Wat gebeurt er hier? Wat moet er hier gebeuren? Wat zie ik?

Iedereen blijft staan, kijkt naar Abas.

Ben De dagelijkse turnoefeningen. En bewegingen van handen en voeten.

Abas Dat zie ik niet. Alleen wat vreemde bewegingen. Is dit geen vorm van mouterij?

Ben Jij bent ook de soepelste niet. Bewegen Abas doet je bloed sneller stromen. En door de kleinste adertjes.

Abas Ik zie iets dat naar opstand ruikt!

Ben Wij bereiden de volgende grote race voor. Dat is zo afgesproken met Chef Abdul.

Abas (komt korter bij, bekijkt de jockeys een voor een van dichtbij)

Ben (Ben vertrouwelijk tot Abas.) Ze kunnen ter nauwer nood hun voeten voor elkaar zetten. Nog een grote race en er zal een nieuwe lading moeten aantreden.

Abas En die (maakt gebaren van injecties) ...

Ben Als ze van hun kameel vallen dan zijn ze er geweest.

Abas Geen erg.

Ben Neen. Het leven gaat door. Tenzij...

Abas Er is een rol stof gestolen.

Ben Daar weet ik ook van. Ik heb die gestolen.

Abas Dan ga je met het puntje van mijn mes kennismaken.

Ben Jammer voor je mes. Ik ben zo dor als een oude zeerover.

Abas Zitten hier zeerovers? En waar is die rol stof? Moeke is boos. Het zal je beste dag niet zijn!

Ben Vertel het maar vlug aan moeke.

Abas Kan ik die stof niet meenemen? Misschien is alles nog goed te maken. Moeke is nogal vergevingsgezind.

Ben Laat me gerust. Wij hebben een trainingsprogramma.

Abas Nu nog erger. Ik moet vlug naar moeke. (loopt weg, draait zich om) Het zal je beste dag niet zijn. Het wordt nog leuk! (weg, af)

Ben doet enkele turnoefeningen voor, maar er is weinig enthousiasme.

Ben Komaan, vrienden!

Abena (kwaad op, met lange stok in de hand) Ben, jij bent een dief. Een echte dief. En ik die je vertrouwde. Jij hebt die rol stof gestolen. Ik zal je op mijn knieën leggen.

Ben Mag ik het dan niet uitleggen?

Abena Iedere dief kan zijn gelijk krijgen. Als hij maar lang genoeg mag praten. Ten slotte zal ik je nog moeten gelijk geven, zeker!

Ben Neen. Ik ben geen dief. Ik heb die rol stof geleend.

Abena Nu nog mooier! (Stok klaar om te slaan) Geleend.

Ben Ik wil een kunstwerk maken. Een kunstmatige kameel. De jockeys zouden er op kunnen oefenen. Een kameel met de kleuren van Chef Abdul. Op de heuvel aan het kamp zou ik dat kunstwerk zetten, later. Tot eer en roem van Chef Abdul.

Abena (dreigend naar Ben toe) Jij wilt me toch niet bedriegen, zeker!

Ben Kom, ik zal je al wat onderdelen van de kameel laten zien. (doet haar teken dat ze naar zijn slaappleats moet gaan.)

De jockeys kijken naar Ben en Abena.

Ben (toont blok hout) Dat is de body! En dit (toont stuk hout) En dit is de linker voorpoot. (draait het stuk hout, kijkt) Neen, de rechtervoorpoot.

Abena (bekijkt stuk hout) Linker achterpoot, sulletje. En wat is de bedoeling?

Ben Die kameel maken, natuurlijk. Echt, ik zweer het je.

Abena Heb je mij vroeger nog niet eens bedrogen? Je wilde toen een soort paard maken. Of heb ik het verkeerd voor?

Ben Chef Abdul is nu de laatste tijd meer gespecialiseerd in wedstrijden met kamelen. En met succes!

Abena En dat ... ijzer (toont ijzeren staven, wielen, een oude radio, luidspreker...) hier...

Ben Een hele uitvinding.

Abena Ik moet dit rapporteren aan de Chef. Als er een opstand uitbreekt dan ben jij verantwoordelijk. Kinderen beseffen niet wat je met die toestellen allemaal kunt doen. Ongelukken. En waarvoor dient dat allemaal?

Ben Dat is de uitvinding. Tot eer en glorie van Chef Abdul.

Abena Weet Abdul dat allemaal?

Ben Wat bedoel je?

Abena Of Chef Abdul dat allemaal weet? Al die fantasietjes?

Ben Ik heb hem heel het verhaal verteld.

Abena En?

Ben Hij was enthousiast.

Abena En?

Ben Ik heb het hem allemaal verteld. Vorige keer dat de Engelsman hier was.

Abena En?

Ben Hij heeft misschien alles niet gehoord. Hij is ook zo een druk bezette man.

Abena Hij weet er dus niets van. Niets. Kijk, zo werkt nu een bedrieger. De Chef zal je een kamelenpoot tegen je broek slaan.

Ben Hij weet het wel. Alles wat de kwaliteit van de jockeys kan verbeteren is in orde, vindt Abdul. Hij heeft dat vroeger meerdere keren gezegd. (naar Abena toe) Zeg het maar tegen Abdul!

Abena Ik vertrouw je niet meer. Nu weet ik wat ik altijd in je miszien heb. (voor zich uit, terwijl ze af gaat.) Crapuul. (af)

Ali (naar Ben toe) Ik weet niet hoe het nu verder moet.

Ben Hoe bedoel je?

Ali De eerste vrouw van Abdul, de kamelen die agressiever worden en de gevaren die steeds groter worden. Ik wil nog niet doodgaan.

Belle Ik? Neen. Ik wil ook nog niet doodgaan. Ik wil trouwen en vele kinderen krijgen.

Ali Om jockey te spelen zeker.

Belle Mijn kinderen moeten later verpleegster worden of dokter.

Ali Maar dan zullen we eerst hier weg moeten.

Afrika Neen, we zullen eerstens moeten blijven leven.

Baha Gezond blijven en dan kunnen vluchten. (bewegingen met armen en benen) Zo, is het zo goed, Ben? Kom, help mij.

Ben Vluchten? Niet proberen. Enkele maanden geleden is er een jongen gevlucht. Met succes. Na enkele dagen bracht men hem terug. Ik herkende hem nog. Maar ik was de enige.

Baha (vertrouwelijk, kijkt rond) Heb jij een beter idee?

Ben knikt. De jockeys komen rond Ben staan.

Ben Ik heb een goed plan. Het beste plan van heel de wereld. Maar...

Baha Maar wat?

Ben Je moet me vertrouwen.

Baha Vertrouwen? Vertrouwen? En als het mislukt?

Ben Dit plan mislukt niet. Jullie moeten echter volledig doen wat ik je zeg. En als je denkt dat ik jullie verraad dan ben je verkeerd. Ik moet ook met de Chef over de baan kunnen. Hij mag geen wantrouwen krijgen. En ik wens hier ook weg.

Belle Het is dit of niets. (naar Ben toe) Ik vertrouw je.

Baha En wat heeft die kameel daar mee te maken?

Ben Veel, heel veel.

Baha Kun je er niet een klein beetje over vertellen?

Ben Ja, ik kan alles vertellen. En dan?

Baha Zo een klein beetje...

Ben Ja... En waarom niet? Het duurt niet lang meer en we gaan samen langs de voordeur buiten.

Ali Langs de voordeur? Wat is een deur? (men lacht) De voordeur?

Ben Kom zeg!

Belle Wat bedoel je Ben?

Ben Ik begrijp dat het voor jullie moeilijk is. Geloof mij. Vertrouw mij.

Ali Vertrouwen, maar als het misloopt?

Baha Slechter dan nu kan het niet.

Afrika Ik doe mee.

Baha Wat moeten we doen, Ben? Dat ik naar zweet riek is niet erg. (knoopt hemd los) Wat een lichaam! (draait zich rond) Komaan, kinderen!

Ben En waarom ook niet. (doet enkele eenvoudige oefeningen voor met armen in spreidstand, boven het hoofd enz. Plots is er een andere opbouwende sfeer. Tot Belle) Ofwel een dokter ofwel een verpleegster. Je moet kiezen.

Belle (vertrouwelijk) Dat verneem je later wel. Maak eerst je kameel maar!

Afrika (loopt naar blok houd die voor het lichaam van de kameel moet dienen, neemt twee stokken en trommelt. De anderen maken bewegingen op de maat van de muziek. Het gaat er gezellig aan toe.)

Bing (een jonge reporter van All Tele komt met de fiets van links vooraan opgereden. Midden van het podium valt hij met de fiets die de kenletters PA2 draagt. Wanneer hij valt rolt het voorste wiel uit de fiets tot tegen de rechterkant vooraan van het podium. Iedereen kijkt naar het wiel en dan naar Bing) Hulp, ik val! (Bing valt uiteindelijk op het "bed" van Abdul)

Afrika Van een kameel vallen is minder prettig.

Bing (recht) Ik vind dit helemaal niet prettig. (kijkt rond) Wonen jullie hier?

Afrika (lacht) Wonen?

Baha Wat kom jij hier doen?

Belle Leren fietsen.

Bing Paco zei dat dit de beste fiets van heel de wereld is.

Ben Paco rijdt met zijn 4X4. Zijn "personeel" onderhoudt die fietsen. Trouwens het zijn de toeristen die met de fietsen van Paco rijden. En de laatste tijd komen er niet veel toeristen meer. Maar hier in deze vallei mogen ze niet komen. Abas en zijn kornuiten beletten dat.

Belle (tot Bing) Jij ligt op het bed van de chef.

Bing En dan?

Belle Dat mag niet.

Bing De chef is er niet en daarbij op de grond mocht ik waarschijnlijk wel gaan liggen.

Belle Ook niet.

Bing Neen?

Ali Je mag hier niet komen. Dit is de vallei van de jockeys.

Bing De vallei van de sukkelaars, wil je zeggen.

Ben Dit is een belediging. Wij zijn geen sukkelaars. Wij zijn jockeys van Chef Abdul! Een elite. Wij winnen de beste prijzen. Gerespecteerd door alle stammen.

Bing Die menseneter. Ik laat niet met mij sollen.

Belle Met zo een fiets dwing je respect af. Op één wiel in de woestijn moet het wel lukken.

Bing (recht, stoft zich af, kleding netjes) Respect is wel belangrijk. Wij op onze dienst...

Tijdens de aanwezigheid van Bing komt Abas meerdere keren kijken.

Ben Wie ben jij eigenlijk?

Bing Men noemt mij mijnheer Bing. Op onze dienst...

Ben Geheimpolitie?

Bing Neen, (lacht) toerist met testfiets. Moest het lukken op één wiel...

Ben Zeg toch gewoon wie je bent. Is dat zo moeilijk.

Bing Ik ben mijnheer Bing. Verdwaalde toerist.

Belle Op één wiel... (spot een beetje met Bing)

Bing (bewonderend) Jullie zijn dus de beroemde jockeys.

Geen antwoord.

Bing Jullie moeten niet bang zijn om met mij te praten: de chef is weg met die corrupte Engelsman. (wijst naar Abas) En Abas, daar moet je niet bang van zijn. Die kent mij van de kamelenkoersen.

Ben Heb jij iets te maken met de kamelenkoersen?

Bing Met de eerlijke kant wel ja. Ik ken ook veel jockeys.

Ben Van waar ben jij?

Bing O, eigenlijk van overal. Maar in ieder geval van over de Grote Heuvel.

Ben De Grote Heuvel?

Bing Kennen jullie die niet? (wijst naar links) Daar bevindt zich de Grote Heuvel. Een lange hoge berg. Hoge rotsen en een laagje zand. Rode rotsen. Men probeert er een weg doorheen te maken. Maar de rotsen laten zich niet doen.

Belle Een weg, naar... de zee?

Bing Ja, hoe kun jij dat weten?

Belle De zee. Ik denk dat het in die richting moet zijn. De zee.

Bing Ja, dat is raar ook. Jij bent blank en een meisje. Ik versta dat niet.

Belle Ik herinner me iets van een groot wit huis aan de rand van een heuvel.

Bing ...en grote bomen...een rivier naar de zee...

Belle Ja, ...(weent) Ik mis mijn mama... (weent)

Ben (troost Belle)

Belle Ik herinner me drie grote mannen met zware baarden. Het waren bruten. Ik was alleen thuis. Mama was naar de stad. (weent) Toen ik wakker werd lag ik te schokkelen op een voertuig. Ik lag tussen vastgebonden geiten en schapen. Zo ben ik geschaakt. (weent)

Ben gaat naast Belle zitten. Er bestaat een zekere vriendschap tussen Belle en Ben. Belle gaat op een stoel vooraan zitten, hoofd op het tafeltje. Ben gaat naast Belle zitten. Troost.

Bing En jij, jij bent Ali, niet?

Ali Ja. En dan?

Bing Kun jij helpen met herstellen van mijn fiets?

Ali Wat kom jij hier eigenlijk doen?

Bing Een nieuw model van fiets uitproberen.

Ali Zwanzer.

Bing Wil je helpen?

Ali (gaat naar de fiets toe, draait zich om) Ben is de techniker.

Bing Ben?

Ben gaat naar zijn slaappleats, neemt enkele sleutels, naar fiets toe. Ali raapt wiel op en overhandigt dat aan Ben. Ben plaatst het wiel. Ali neemt de fiets vast terwijl Ben sleutelt.

Ali Dit wiel was niet goed vastgezet. Die fiets was gesaboteerd.

Ben (tot Bing) Jij hebt een spelletje met ons gespeeld.

Bing Ja, en dan? Wat is daar fout aan?

Ben Goed dat je het toegeeft. (sleutels naar zijn slaappleats) Wat kom jij hier doen?

Bing Mag ik jullie dat later vertellen? Jullie geloven toch dat ik met goede bedoelingen kom?

Ben Bijna. Maar loop me niet meer voor de voeten! Iedereen die hier komt is hier te veel. Wij moeten hier niemand hebben. Wij leven ons eigen leven, zolang het nog duurt. (tot Bing) Maak dat je wekomt. (gaat bij Belle zitten)

Ali gaat achter Belle staan. Troost.

Ali We moeten hier geen spionnen hebben.

Bing (tot Ben) Bedankt. Ik hoop dat het wiel niet meer loskomt.

Ben IK heb het vastgezet.

Bing af met fiets aan de hand. Zo bergop is niet makkelijk.

Ali Dit was een spion.

Ben Hier is niets te spioneren. We moesten toeristen toegang vragen. Betalen in natura.

Baha Betalen met snoepjes.

Afrika En iedere avond een pak rammel krijgen van de bewakers.

Abas (kwaad op met lang mes in de hand. Blijft staan, tot Ben kwaad) Ben, hier!

Ben naar Abas. Blijft staan. Abas neemt Ben brutaal vast en schudt hem door elkaar.

Abas (dreigt met lang mes, maar slaat niet.) Jij profiteert van de vrijheden die Chef Abdul je geeft. En nu maak je misbruik je contacten met vreemdelingen.

De vier jockeys gaan traag naar hun slaappleats.

Abas Weet je wel wie dat is? Weet je dat? (schudt Ben door elkaar)

Ben schudt met het hoofd.

Abas Als Abdul dat te weten komt dan kun je al je voorrechten vergeten. En die houten kameel ook. En Abdul komt dat te weten.

Ben Niet als jij zwijgt!

Abas Ik zwijgen? En mijn hoofd dan ? (tast aan hoofd) Als ik moet kiezen dan gaat jouw hoofd er gewoon af.

Ben Misschien weet ik ook nog iets van jou. Over voedsel.

Abas Ik, ik ...Ik zal jouw hoofd sparen, voorlopig.

Abena (op, blijft staan, kijkt naar Abas en dan naar Ben) Was er iets met je hoofd, Abas? Hoofdpijn, vermoed ik.

Abas Neen, moeke.

Abena (kijkt naar Ben) Hoe gaat het met je kameel. Wees zuinig met je voedsel. Kamelen zijn veelvraten. De jockeys moeten voldoende eten krijgen. (tot Abas) Zorg jij er voor dat het eten op de juiste plaats komt, Abas? Ze zijn zo mager.
(wandelt verder, draait zich om, tot Abas) Hoe zit het nu met je hoofd?

Abas tast aan zijn hoofd

Abas Alles in orde, moeke.

Einde scène één.

Scène twee

Enkele dagen later. Ben werkt aan zijn kameel en de 4 anderen helpen hem. De kameel is bijna af. Men bevestigt de achterste poten, maar dat lukt niet zo best. Op het lichaam hangt een stukje van de stof (lichtgroen/lichtblauw). In een later stadium zal heel de kameel met die stof bedekt zijn.

Ali (gefrustreerd) Ik heb gisteren toch gezegd dat die achterste poten veel te lang zijn.

Ben Ja, en dan?

Ali Zijn die poten dan zo belangrijk voor een project. Zoals jij dat noemt.
Trouwens Ben: wat is een project?

Ben En moet ik dat weten?

Ali Jij gebruikt dat woord toch?

Ben Denk jij nu echt dat iedereen die moeilijke woorden gebruikt die ook echt verstaat?

Baha Is dat wel nodig? Doe gewoon alsof dat je het niet gehoord hebt.

Belle Een andere naam voor een kameel, is dat dan zo moeilijk?

Afrika Een houten kameel, dan?

Ben Kom, laat ons gewoon doen. Eigenlijk is een project iets dat je probeert te maken. Een ...gedacht dat je wilt vorm geven. Een tent die je wilt plaatsen in een woestijn, ja, dat kun je een project noemen.

Belle Zoals een houten kameel.

Ben Mannekes! Hoe zit dat nu met die poten?

Ali Waarom luisteren jullie niet als ik iets zeg?

Belle Omdat het geen project is.

Ali Als je zowel geen meisje was dan gaf ik je een draai om je oren.

Belle Dan sloeg ik met die achterste poot (wijst naar achterste poot die men probeert vast te zetten, neemt hem vast en zwaait er mee) je oren zijn je hoofd. Bij jou zijn die toch niet nuttig.

Ali Zoek je ruzie?

Belle Probeer die poot maar vast te maken!

Ali (kort tegen Belle, vermanend) Ruzie?

Belle haalt schouders op en kijkt weg van Ali.

Ali (tot Ben) Kom, geef die zaag.

Ben Wat ga je doen?

Ali (kwaad) Die achterste poot is te lang, daar zijn we nu al een hele week over aan het zagen.

Ben Een hele week?

Ali Een hele week of vijf minuten, wat maakt het verschil.

Belle En als je die achterste poten korter gemaakt hebt, dan zijn die voorste poten te lang...

Afrika Bij een kameel maakt de dikte van de buik uit hoelang de poten mogen zijn. Zijn poten mogen niet tegen zijn buik komen als hij snel loopt.

Baha (neemt een achterpoot in de hand.) Die poten zijn eigenlijk te kort. Ja, natuurlijk: dit is maar een houten kameel.

Ben We moeten toch een zo getrouw mogelijk model maken. (bekijkt de poot) Te kort, dat kan niet.

Belle We kunnen er voor stemmen.

Ben Jij bent een ruziemaker!

Belle Je moet bij mij niet meer zijn om flauw te doen. Je bent een slechte verliezer.

Ben Wat?

Belle Eerst moeten we allemaal helpen en als we helpen dan is het niet goed. En dan tellen alleen jouw ideeën.

Ben We moeten overleggen.

Belle Daar zijn we mee bezig. Nog een beetje en de houten poten vliegen in het rond.

Ali Dat gat in die buik is niet groot genoeg. Als die poot er wat dieper in kan dan moet je er geen stuk afzagen.

Dokter (op gevolgd door de twee verpleegsters. Blijven staan vooraan, niet ver van de kameel) De rode pilletjes. Krachtvoer voor de volgende race!

Dokter geeft doosje met rode pilletjes (of rood doosje) aan een verpleegster en die stapt op de 4 jockeys toe. De jockeys staan bijna op een rij. Terwijl de eerste verpleegster een pilletje geeft, geeft de tweede verpleegster telkens van een kruik een slokje water. Eens de rij gedaan,

gaan ze terug bij de dokter staan.

Dokter Straks nog krachtvoer. Chef Abdul vindt dat jullie er wat plat uitzien. Winnen, kinderen. Winnen!

Ben We zetten de poten morgen wel op hun plaats.

Ali Vandaag!

Ben Het is mijn kameel!

Abena (op, blijft staan, kijkt naar jockeys) Wel, wel!

Men kijkt naar Abena.

Abena Ruzie?

Ben Neen.

Abena Een onenigheid dus. (naar kameel toe) Een mooi beest. Daar had je dus die stof voor nodig.

Ben En voor het poppetje!

Abena (bekijkt de poten) Dat zijn geen echte kamelenpoten. Ze moeten vele schuiner staan. Ben, neem straks die poten mee en houdt ze even tegen een echte poot.

Ali Dat is een goed gedacht. Al zou ik er meteen een stukje afdoen.

Belle Een kleintje maar. Beter twee keer een stukje dan ene keer een te groot stuk.

Ali Begin je nu weer ruzie te maken?

Abena Ik heb voor ieder van jullie iets meegebracht. Zo kunnen jullie samen een spelletje doen. (geeft aan iedereen een glazen steentje met telkens een andere kleur)

Ali Mooi, en nu?

Abena Kom, Ben. Neem je steentje en werp dat naar mij (wijst op plaats waar zij staat. Ben werpt zijn steentje naar de plaats waar Abena staat).

Ali En nu?

Abena Nu moeten jullie om beurten met jullie steentje werpen. Wie het dichtst bij dat steentje van Ben komt wint.

Ali En dan?

Abena Wie wint krijgt een lekker snoepje.

Ali Geef dat zakje maar ineens aan mij. Ik zal dat wel eerlijk verdelen.

Belle Maar eerst de helft opeten. Ik ken dat.

Abena Jullie hebben het ruziemaken vandaag in jullie body (snoepjes weg naar af)

Ali Ho! Ik wil wel mijn deel

Abena Deel van de winst, wil je zeggen!

Afrika En nu?

Abena Speel maar een spelletje. We zien wel.

Men werpt om de beurt met zijn/haar steentje om zo kort mogelijk tegen dat steentje van Ben te komen liggen Ze komen allemaal kijken.

Belle Geel heeft gewonnen.

Ali Dat ben ik.

Belle (naar Ali toe, dreigend) Zeg dat nog eens?

Ali Geel heeft gewonnen.

Belle En wie is geel?

Ali Jij!

Belle Juist.

Ali Je moet toch tegen een grapje kunnen.

Belle Doe dat nooit meer!

Abena geeft aan Belle een snoepje.

Abena Nu een tweede spelletje. Jullie hebben het in de vingers.

Baha Wat is daar nu leuk aan? Een steentje wegwerpen en dan terug opraken en weer wegwerpen?

Belle Ik vind het geweldig.

Iedereen raapt zijn steentje op en men gaat in de vertrekpositie staan.

Abena (tot Ben) Jij moet ook je steentje oprapen en op een andere plaats werpen.

Ben raapt zijn steentje op en werpt het nu veel verder weg.

Afrika Dat is veel te ver. En dat maar voor één snoepje.

Abena We kunnen ook voor twee snoepjes spelen.

Men knikt.

Abena Goed. Maar hoe vlugger is het zakje leeg.

Afrika Ik weet nog niet hoe zo een snoepje smaakt.

Iedereen werpt met zijn steentje. Baha wint. Hij juicht.

Afrika Twee snoepjes voor Baha!

Abena geeft 2 snoepjes aan Beha.

Belle Dat is niet eerlijk. Ik kreeg er maar eentje. En dan was het nog een kleintje. Niet eerlijk!

Ali En ik dan? Wanneer krijg ik een snoepje?

Abena (een beetje kwaad) Jullie zijn ruziemakers. Heb toch wat geduld. Straks krijgen jullie buikkrampen van te veel snoepjes eten. (geeft zak met snoepjes aan Ben.) Hier: jij bent de verstandigste. Verdeel ze straks maar. Of nu! (kijkt naar kameel in wording) Die voorste poten zijn te lang. Dat ziet toch iedereen.

Abena af. Ben geeft iedereen twee snoepjes. Ze komen allemaal rond de houten kameel staan.

Belle (geniet van de snoepjes) Heerlijk. (tot Ben) Steek dat zakje maar weg. Morgen wil mijn tong ook nog dat heerlijk gevoel smaken.

Ali Het smaakt precies naar die dingens die een kameel laat vallen.

Belle Je hebt gelijk. Speek maar uit. Ik zal het wel opeten. Heerlijk. Er zijn mensen die nooit tevreden zijn. (steekt handen uit, Ali kijkt weg en eet snoepje op)

Ben Voor ieder nog eentje en dan gaan rusten. (geeft iedereen een snoepje. De kinderen gaat rusten)

Belle Volgens mij moeten daar geen poten onderstaan. Poten maken me bang. (gaat ook rusten)

Ben werkt verder aan de poten van zijn kameel. Hij vergroot het gat in de body van de kameel en het lukt hem om de poten te plaatsen.

Abdul en Georges op. Rechts. Ze blijven staan.

Georges Als dat zo verder gaat dan ga jij een probleem hebben.

Abdul Problemen? Oplossen!

Georges Wat ga je met al die petroleumdollars doen?

Abdul Petroleumdollars? Oh, jij bedoelt...Natuurlijk een hele hoop.

Georges Er komt een hoge berg bij.

Abdul Een heuveltje (lacht) maar een heel lang heuveltje.

Georges Al dat vreemd volk hier op jouw terrein is geen voordeel. Je weet nooit wie of wat je binnenhaalt.

Abdul Er is toch overal bewaking.

Georges Ja, maar je hebt toch gezien wat die petroleummannen eerst en vooral gedaan hebben? Omheiningen geplaatst rond hun machines. En eigen bewakingsmannen met zendertjes. En waarschijnlijk ook revolvers. Die bewaking komt mij geloofwaardiger over dan jouw mensen. Jouw bewakers zijn, excuseer, zijn mensen die niet graag werken. Wat moet een bewaker van jou doen? Wat rondlopen en wat van schaduw of zon genieten. Je moet maar eens kijken of je geen slapers kunt betrappen. Misschien slapen ze na de middag allemaal wel.

Abdul Je bent toch zo scherp vandaag? Ik vertrouw mijn mensen.

Georges Vertrouwen is goed. Maar je moet ze regelmatig controleren. Een structuur opzetten. Ze leren schieten met verschillende soorten wapens.

Abdul De mensen van de petroleummaatschappij zullen toch ook wel eerlijk zijn. Het is toch ook een beveiliging voor ons.

Georges (lacht) Zij denken alleen aan hun eigen baas en die betaalt hun. Voor mij zijn dat avonturiers. Ik vertrouw die avonturiers niet. Wat ze voor jou kunnen verborgen houden, zal je nooit te weten komen.

Abdul Ik zal er eens over nadenken.

Georges En hoe zit het met de centen?

Abdul De centen komen via de banken. En die beloofden goede adviseurs voor mij.

Georges Je moet opletten dat je niet bedrogen wordt. Een bank zorgt eerst voor zichzelf.

Abdul Zij beloofden de beste raadgevers voor mij.

Georges Excuseer Chef Abdul. Het zijn goede praters. En praters mag je niet helemaal vertrouwen.

Abdul (lacht) Jij bent toch ook een vlotte prater?

Georges (geeft Abdul een schouderklopje) Jij...ik ben anders. Ik ben je beste vriend.

Abdul Je kent toch dat spreekwoord: "Van je vrienden...

Georges Ik vind het geen goede situatie, die petroleum en dat gas, hier. Jij was toch gelukkig. Je had alles wat je nodig had. Zelfs een beetje te veel, vermoed ik.

Abdul Heb je mij dat horen zeggen? Men heeft nooit genoeg. Je stapelt nooit een hoop geld op waarmee je niet weet wat doen. Er komen altijd behoeften bij. Wie dacht enkele jaren geleden aan die kleine telefoontjes? Aan die speeltjes waarmee je de hele wereld kunt contacteren of pesten?

Georges Och, dat komt en gaat. Elektronica noemt men dat tegenwoordig. (ze stappen samen verder. Georges ziet plots de houten kameel van Ben staan, en wijst naar de houten kameel) Wel, wel. Nu komen de kamelen al naar hier.

Abdul (lacht) Kijk eens goed, Georges!

Georges Natuurlijk. Ik heb ook gezien dat dit een houten kameel is. Maar het lijkt mij een echte kameel. Die man, Ben, dat is een kunstenaar.

Abdul Je mag die kereltjes niet de hemel in prijzen. Het lijkt mij op een kameel. Een doodgewone houten kameel.

Georges En wat is de bedoeling?

Abdul Een kameel maken. Dat is toch eenvoudig? Jij zoekt altijd naar iets wat er niet is. Probeer nu eens eenvoudig te denken.

Georges Weet je: je moet toch ietsje verder zien. Waarom maakt hij die houten kameel?

Abdul Omdat hout nog aan te schaffen is. Stenen zou ook kunnen. Maar stenen metselen ligt minder voor de hand.

Georges (naar Ben toe, blijft staan, kijkt bewonderend naar de houten kameel) Mooi gemaakt. Je ziet de spieren bijna liggen.

Ben We hebben er het beste van gemaakt. En we proberen het nog beter af te werken.

Georges Wat is uiteindelijk de bedoeling?

Ben Gewoon een kameel maken. Een soort trainingskameel zeg maar. Ik vind dat de jockeys te weinig ervaring hebben met de echte kamelen. Ze moeten meer vertrouwd worden met hoe een kameel zich gedraagt.

Georges En kun je dat hiermee uittesten?

Ben Wij hopen dat. Ik geloof dat dit lukt.

Georges Als ik zie hoe jij je best doet, dan zal het wel lukken.

Ben Dat geloof ik. En eens de jockeys meer vertrouwd worden met hoe een kameel aanvoelt, dan kunnen ze zich bezighouden met de grillen van de kamelen.

Georges De grillen?

Ben Iedere kameel gedraagt zich anders. Soms lijkt het alsof ze hun rug proberen te draaien of achterom willen kijken. Je moet dat kunnen aanvoelen en enkele klopjes geven op het juiste moment en de juiste plaats. En schreeuwen als het nodig is.

Georges Interessant. Interessant. En je houdt van de kamelen?

Ben Zeker. Het zijn lieve dieren.

Georges Toch wel een beetje wild?

Ben Valt wel mee. Als ze voelen dat je van hen houdt, dan zijn ze vriendelijker.

Georges Je maakt een prachtige kameel. Mooi!

Ben Dat moet ik Chef Abdul voor danken.

Abdul Neen. Mijn eerste vrouw Abena. Zij vindt dat een kameel boven op een zandrug een mooi beeld vormt. Van mij zou dat allemaal niet mogen, maar Abena heeft een zwak voor de jockeys.

Georges Jij neemt toch de beslissingen.

Abdul (stil, tot Georges) Ze is een bazig type. Je weet dat ze van een rijke stam komt en de dag dat ze beslist om naar huis te gaan, moet ik haar laten gaan. Haar broer kan meer krijgers op kamelen zetten dan ik. Ik zou er niet aan beginnen. Zo komt er een kameel op de heuvel naast de grote tent.

Georges Komt die kameel boven op een heuvel? Met hoofd naar Mekka. Dat moet een mooi zicht zijn. Komt goed uit. (tot Abdul) Jij bent zowat de koning van de kamelenwedstrijden. Als ze die kameel al van ver zien staan dan zullen ze al een gevoel van respect krijgen.

Abdul Voor respect moet je zelf zorgen. Zo een houten kameel kan hoogstens voor wat schaduw zorgen of als wegwijzer. Ik wil de wedstrijden winnen. En zo respect afdwingen. Kom, laten we even gaan zitten.

Beiden gaan aan het tafeltje zitten.

Abdul Heb je dat pittig flesje nog bij?

Georges knikt. Zet 2 plasticen bekertjes op de tafel, giet wat whisky in ieder bekertje.

Abdul Gezondheid (beiden drinken) En wanneer komt de AB?

Georges Een kwestie van een paar dagen. In ieder geval de jockeys krijgen de injectie voor de volgende grote race. En later moeten ze nog 3 injecties krijgen. Dan is alles onomkeerbaar. En AB kan niet opgespoord worden.

Abdul Ik hoop dat de rekening ook niet kan opgespoord worden.

Georges Daar mag je zeker van zijn.

Abdul Als alles maar goed komt. AB is echt niet goedkoop.

Georges Heb wat geduld, Chef Abdul. Ik kan niet zo maar een pakje versturen met een koeriersdienst. Veilige wegen maken soms onverwachte krulletjes.

Abdul Zeg dat ik op je kan rekenen.

Georges Zeker. Beloofd op mijn kinderzieltje.

Abdul Zeg gewoon dat ik op je kan rekenen. Meer hoeft niet om mij gerust te stellen. Ik moet de volgende race winnen.

Georges Vertrouw me, Chef.

Abdul Dan ga ik nu maar eens kijken naar mijn bewakers. Je hebt mij nieuwsgierig gemaakt.

Georges Jij bent een belangrijk man in deze regio, Abdul. Jij moet voor 2 zaken opletten.

Abdul Ja?

Georges Voor je eigen en voor anderen.

Abdul (lacht) Wartaal.

Georges Voor je eigen. Welke fouten kun je maken?

Abdul En moet ik dan alleen voor fouten opletten?

Georges Voor alles. Laat me uitpraten. Je moet taken verdelen. Mensen die je kunt vertrouwen moet je een taak geven. En iedere taak moet je controleren. Gewoon op het onverwachts. Wie zijn job niet doet: straffen en je mag niet bang zijn om ook een onomkeerbare straf te kiezen. Hier kunnen je eigen fouten erger zijn dan de fouten van je medewerkers. Bijvoorbeeld: als je een medewerker een strenge straf moet geven omdat het over een erge tekortkoming gaat, dan moet je ook een strenge straf geven. Anders ontspoot die persoon en komt vroeg of laat het probleem terug naar jou. En zo iets moet je vermijden.

Abdul En als we nu het ene na het andere probleem oplossen., misschien komen er dan geen grote problemen?

Georges We zien wel. Daarbij: ik help je.

Abdul Daar reken ik op. Tot straks. (naar links om af te gaan)

Georges Ik heb nog goed nieuws. (naar Abdul toe) Ik heb nog een partij op de kop kunnen tikken.

Abdul Wat bedoel je? (kijkt rond, vertrouwelijk) Zeg het maar.

Georges Er zijn nog enkele jockeys beschikbaar .

Abdul Ja? Ik dacht dat het niet meer kon doorgaan. Voorlopig toch dan. Want als er geld mee gemoeid is, is alles maar voorlopig.

Georges Dat dacht ik ook. Maar Gods wegen zijn ondoorgrondbaar.

Abdul Goed nieuws eigenlijk. Goed nieuws. En voor wanneer?

Georges (lacht geheimzinnig) Voor kortelings.

Abdul Je maakt me ongeduldig. Kortelings?

Georges Ik vertelde je toch al dat we soms wegen met kronkeltjes moeten maken? (Abdul knikt) Wel, dat is nu ook zo. Maar het komt goed.

Abdul Het is altijd prettig met je zaken te doen.

Georges Nu hoor ik het ook eens zeggen.

Abdul Alleen...

Georges En nu gaan we het krijgen...

Abdul Je bent wat prijzig.

Georges Ja, voor een keer geef ik je gelijk. Maar, mijn producten kun je dan ook nergens anders kopen. Tenzij ik ze ook daar lever en er een wederverkoop plaats vindt.

Abdul Ik voel het al: we zullen moeten onderhandelen.

Georges Dat maakt het leven mooi! Wij handelen in levend materiaal en het zijn geen kippen!

Abdul Jij zegt het altijd zo mooi! Soms ben ik jaloers op jou!

Georges Als je maar op tijd betaalt dan blijven we dikke vrienden.

Abdul Ik ga maar eens kijken naar mijn slapende wachters. Mijn morgen kan niet meer stuk. Tot straks.

Georges (naar Ben toe) Je maakt een mooie kameel.

Ben Valt wel mee. (doet verder, moet van Georges niets hebben.)

Georges naar rechts, af.

Einde scène twee

Scène drie

Dezelfde dag. Ben is naarstig aan het werken aan zijn kameel. Belle komt eens kijken.

Belle Kan ik je wat helpen?

Ben Neen.

Belle Leuk.

Ben Jij, Belle. (kijkt naar kameel) Ik ben met die poten bezig.

Belle Ik dacht dat je toch ten minste mijn belangstelling zou waarderen.

Ben Zeker.

Belle Van jou waardeer ik alles, Belle. Maar je moet me nu even gerust laten.

Ben werkt verder aan het smaller maken van de poot zodat hij beter in de uitsparing in het lichaam van de kameel kan.

Ben Au! (heeft zich pijn gedaan)

Belle Heb ik je nu lang genoeg gerust gelaten? (bekijkt zijn hand) Dat kan iedereen overkomen.

Ben En de domste eerst.

Belle Hou je stil. (neemt hand vast) Je blijft leven. Heb je geen doekje?

Ben Een zakdoek. (geeft zakdoek aan Belle)

Belle Heel goed. Een zakdoek blijft altijd op zijn plaats zitten. Die schuift niet. (trekt doek spannend aan zijn benedenarm)

Ben Au! Dat doet meer zeer dan toen dat mes met mijn huid ging lopen.

Belle Normaal doe ik er nog wat speeksel aan. (bekijkt verband) Blijft wel zitten. Doet het nog zeer? (Ben knikt) Sukkelaar. (drukt op het verband zodat het zeker pijn doet) En nu?

Ben (schreeuwt het uit)

Belle (overtuigd) Het zal vlug genezen zijn. Weg, ik zal die poot wel op zijn plaats zetten.

Ben Aan wat moet ik weten dat jij een meisje bent?

Belle Niet. Aan niets. Niemand moet weten dat ik een meisje ben.

Ben Maar we weten het allemaal. Aan je stem en aan (geeft een slag op haar achterwerk) je poep. Je haren en je zachte ogen.

Belle Stop. Ik doe alle moeite om dat allemaal te verbergen. Ik wil gewoon een jockey zijn en blijven leven. Ik wil blijven leven! Lang genoeg blijven leven totdat ik zie dat die Abdul en die Engelsman hun straf niet kunnen ontlopen. Maar wie zal hier recht laten geschieden? Rechter en moordenaar is hier dezelfde persoon of personen. Als ik die Abdul eens op een morgen zie joggen zonder zijn kop op zijn schouders, dat zal voor mij een feestdag zijn. En wie die kop eraf gehaald heeft maakt mij niet uit. Ik zal genieten van het werk van de aasgieren.

Ben Wauw! Ik dacht dat jij zo zachtzinnig was. Zo lief, zo zacht. Ik heb je vroeger zelfs eens willen kussen.

Belle Wat? Heb ik daartoe aanleiding gegeven?

Ben Met je zacht poepje en je ogen...

Belle Zwijg, sukkelaar. Ik wil door niemand gekust worden. En zeker niet door ... (bedoelt Ben)

Ben Maak dat je wegkomt!

Belle (drukt op de wonde van Ben die het uitschreeuwt van de pijn) Aan later...

Ben Na die ochtend dat Abdul zonder hoofd de weg komt vragen, heb je nog niet gedacht?

Belle Neen. Er is geen later.

Ben (neemt Belle stevig vast bij de schouders, kijkt in haar ogen) Jawel, er is een later. Een later dat lang zal duren.

Belle Ja?

Ben Daar geloof ik in. Daar zal mijn kameel voor zorgen.

Belle (lacht) Dat heb je al meerdere keren gezegd. Ik snap het nog altijd niet.

Ben Je moet het niet snappen, als je mij maar niet verraadt. Ik heb misschien al wat te veel tegen jou gezegd.

Belle Ik zal je helpen zoveel als ik kan.

Ben Meer hoeft niet.

Belle En ik zal je zelfs aanmoedigen op de momenten waarop je er zelf niet meer in gelooft. Weet je Ben wat mooi zou zijn?

Ben Neen?

Belle Dat, als alles zou lukken, dat plan van die kameel bedoel ik, en al de rest. Dat ik je nog eens zou ontmoeten, ergens.

Ben Neen, dat is een stap te ver. Als alles lukt. Als ik hier weg kan, als we hier samen wegg kunnen dan beginnen we allemaal ons eigen leven. We zullen mekaar vlug vergeten zijn. Als alles lukt.

Belle Ben je zo hard omdat je niet mag kussen? (geeft Ben vlug een kus op zijn wang) Maar niet voortvertellen.

Ben Een ontgoocheling. (Belle duwt op zijn wonde)Au!

Belle Pijn of vreugde: het ligt allemaal kort bij elkaar. Misschien wil ik je later nog wel eens zien. Pretentieuze gek! (weg naar slaappleats)

Ben kijkt Belle na.

Ben Als alle meisjes zo zijn dan begrijp ik dit soort schepsels niet. (doet verder)

Abas (op met zijn lang mes als standaarduitrusting) Ben je over meisjes aan het dromen. En dat in het midden van de dag.

Ben Ik ben aan het werken, zie je!

Abas Iedereen die zijn ogen open heeft kan zeggen dat hij werkt. Zelfs wie zijn ogen toe heeft. Als nadenker dan. Jij moest toch ook zo nu en dan met de jockeys wat bewegingsoefeningen doen?

Ben Zeker. Maar weet je wat? Als jij nu eens een flinke wandeling zou willen maken met de jockeys. Dat zou fantastisch zijn.

Abas Ik kan jouw werk toch niet afnemen? Jij bent de vertrouweling van dat jonge volkje.

Ben Ik heb nog zoveel werk.

Abas (lacht) Veel werk? Waarvoor dient dat houten geraamte?

Ben Jij hebt geen examen moeten afleggen voor bewaker, zeker?

Abas Examen? Wat is dat voor iets?

Ben Zie je niet dat dit een kameel is. Een houten kameel.

Abas Nu je het zegt. Ja, dat is een houten kameel. Een mannetje. Ja, zeker!

Ben Een mannetje? (wil er niet over discussiëren) Een mannetje (en waarom ook niet?) Ja, maar dat kan nog veranderen.

Abas Voor mij mag het zo blijven. Bij mannetjes zie je ten minste wat het is.

Ben Een paar uurtjes is voldoende.

Abas En waarom ook niet. Als je het maar niet beschouwd als een opdracht.

Ben Ik zie het als een vriendendienst. En ik waardeer dat. Ook voor jouw gestel is dit een goede oefening.

Ben (tot de jockeys) Hallo! We gaan wandelen. Of liever gezegd: ik stel voor dat jullie gaan wandelen met Abas. Hij zal héél vriendelijk zijn. (de jockeys komen traag recht, ze hebben eigenlijk niet veel goesting, maar ze voelen dat ze moeten. Zachtjes, zodat Abas het niet kan horen) Zo nu en dan een handvol van dat scherp zand in zijn richting laten waaien, dat heeft hij graag. (tot de jockeys zodat Abas het wel kan horen) Als jullie moe zijn, dan zeggen jullie dat maar tegen Abas. Jullie moeten niet dood terugkomen.

Abas Zijn we weg?

Ben (vertrouwelijk tot Abas) Als ik eens iets voor jou kan doen!

Abas knikt tevreden en gaat met de jockeys op stap, af.

Even is het stil en dan klinkt het gerammel van een fiets. Ter hoogte van het bed van Abdul blijft hij staan. Hij kijkt wat ongelukkig rond.

Bing Waarom kan ik nu niet meer vallen, net als de vorige keer? Zo gewoon even door de lucht vliegen en dan horizontaal tegen dat zachte deken smakken.

Ben Hallo! Weer verloren gereden.

Bing Neen. Deze keer doelbewust naar hier gekomen. Ik wilde nog eens de eerste vliegbewegingen maken. Misschien wordt ik later wel piloot.

Ben Vorige keer vloog je wiel er uit. Maar nu heb ik het vastgezet. En met een gepaste sleutel. Weet je wat? Rij terug tot aan de zijkant en geef een goede trap op de pedalen. En remmen met de voorste rem. In ene keer. Misschien lukt het wel.

Bing En als ik naast het bed vlieg...

Ben ...dan vang ik je wel op. Als het meezit.

Bing naar links, af.

Bing (roept off) Ik kom.

Ben (voor zich uit) Zotter kan het niet zijn. Met een woestijnfiets leren vliegen..
(roept) Val maar!

Bing komt aangefietst, zo snel mogelijk. Ter hoogte van het bed van Abdul remt hij met de rem vooraan en gaat voorover hangen (zogezegd als gevolg van het effect van het voorremmen. Uiteindelijk valt hij met de fiets op het bed.)

Bing (jammert het uit)

Ben (komt kijken) Hoeveel armen heb je gebroken?

Bing Twee en op twee plaatsen.

Ben En benen?

Bing Ook twee.

Ben Dan heeft onze dokter een hele zak plaaster nodig. Hij zal in zijn nopjes zijn. Restauraties doet hij wel, maar nieuwbouw gaat vlotter. Je ziet meteen wat je gedaan hebt. Je hebt eer van je werk, zegt hij.

Bing Grapje! (komt pijnlijk recht) Grapje. Niets gebroken, wel overal pijn.

Ben Pijn? Dat gaat vanzelf weg als het vanzelf gekomen is. Tenzij jij altijd pijn hebt?

Bing Neen. (kijkt rond) Het is hier zo rustig.

Ben Nu wel. Ik dacht dat er van alles op mijn hoofd viel. Het was alleen maar een rammelfiets van het lodderhotelletje van Paco.

Bing Paco is een fantastische kerel.

Ben Maar zijn fietsen rammelen uit elkaar.

Bing Maar de zadel is hemels zacht.

Ben Wat ben je er mee als je er altijd maar afvalt?

Bing Ik kom naar je kameel kijken.

Ben Dat kun je ook op andere manieren

Bing Hier rijdt geen tram.

Ben En een vliegveld is er ook niet.

Bing En vanaf het hotelletje van Paco heb je alleen maar een rotsachtige weg. En als het geregend heeft: alleen maar een soort modder.

Ben En hoe vind je mijn olifant?

Bing Zei je olifant?

Ben Ik dacht kameel maar zei olifant, maar dat blijft nu toch het zelfde?

Bing Jouw kunstwerk lijkt mij meer op een prachtige kameel. Het is een kunstwerk al zal niemand het zeggen. Maar ik bewonder het. Van afval, van wat je hier en daar sprokkelt zoiets moois maken.

Ben Het is nog niet af. Ik moet er nog veel aan schaven. De onderdelen wat aan elkaar laten wennen. Samen een geheel vormen.

Bing Samen een mooi beest laten worden. Waarom maakt men zoiets?

Ben Zo maar.

Bing Het echte doel van een kunstenaar zullen we meestal nooit te weten komen. Bij jou is verveling ook wel aan de orde, vermoed ik? Jij werkt de verveling weg.

Ben Helemaal niet.

Bing Zo maar een kunstwerk maken, in een woestijn, met beperkte middelen.

Ben Ik heb een speciaal doel.

Bing Zoiets hoor ik graag. Een speciaal doel?

Ben Dat denk ik. Maar ik praat er niet graag over.

Bing Ik respecteer jouw standpunt. Het wordt in ieder geval een mooie kameel.

Ben Dank u.

Bing De laatste jaren heb je hier nogal wat mensen die uit een andere regio komen. Nu met die petroleumboringen en het oppompen van die aardolie en gas, zullen nog meer mensen van andere streken komen. Jij lijkt mij iemand van hier.

Ben knikt en werkt verder.

Bing Die jockeys lijken mij van andere stammen.

Ben Daar heb ik nog niet over nagedacht. Een andere stam? Dat kan wel. Misschien kom ik ook wel van een andere groep nomaden. Maar ik woon hier al jaren. En voel me goed. En die kameel is het toppunt. Ik droom er al lang van.

Bing Die jockeys lijken mij van verschillende stammen.

Ben Jouw specialiteit?

Bing (lacht) Neen. Als toerist kom ik overal. Naar bomen moet ik hier niet veel kijken. Met uitzondering van een kleine zeldzame oase. En naar mensen kijken is echt boeiend. Iedere stam heeft zo een beetje zijn eigen lichaamsbouw.

Ben Kan best zijn.

Bing Bij die jockeys is zelfs een blank meisje. Hoe zou die op dat idee gekomen zijn om hier om een stomme kameel te gaan zitten.

Ben Dierenliefde, misschien?

Bing Ik weet het niet. Ik maak mij daarbij zorgen. Zijn die jockeys hier wel uit vrije wil?

Ben Ik weet niet waarom ik daaraan zou twijfelen. Wij praten zelden onder elkaar.

Bing (lacht) Jij hebt gelijk. Ik moet eens wat minder mijmeren over dingen die mij niet aangaan. Ik wil je toch spontaan bedanken voor dit eerlijk gesprek. Als kunstenaar maak jij nog een hele carrière.

Ben Ik maak maar één beeld.

Bing Deze kameel!

Ben Gelijk. Alleen deze kameel.

Bing En ga je later studeren?

Ben Misschien wel, eerst deze kameel.

Bing Zou ik op een van die stoeltjes mogen gaan zitten?

Ben Ben je zo moe van dat fietsen? Zet je maar. Zolang de Chef er niet is, geen probleem.

Bing (kijkt rond) Niets te zien. (zet zich) Zeker een dure stoel.

Ben Daar ken ik niets van.

De jockeys komen terug van hun wandeling met Abas.

Ben Dat was geen heel grote wandeling?

Abas Ik moet ze wat sparen, vind ik. (Abas ziet Bing, gaat naar hem toe, zachtjes) Je mocht hier niet komen.

Bing Maak je geen zorgen. Ik blijf niet lang. Maak dat je wegkomt dan kun je zeggen dat je mij niet gezien hebt. Zand in de ogen en zo...

Abas groet Ben met de hand en spoed zich weg.

Bing (naar de jockeys toe. Ze staan ondertussen in de buurt van de kameel en bewonderen de vooruitgang. Haalt fototoestel boven) Een groepsfoto, wat

denken jullie daarvan. (men is niet geïnteresseerd) Zou ik een groepsfoto mogen maken?

Ben Doe maar. Maar maak het kort. Zij moeten gaan rusten.

Men stelt zich op voor de kameel.

Bing Goed. Kijk naar mij. (neemt 2 foto's kort na elkaar) Bedankt. (tot Ben) En nu ben ik weg. Tot ziens! (Bing met fiets naar af, vlug, de jockeys gaan naar hun rustplaats.)

Ben Als het nu eens zou lukken. (kijkt naar kameel, kijkt naar boven.) Wereld, als het eens zou lukken! (doet verder) Eigenlijk is die kameel (streelt kameel) niet zo belangrijk. De schok is belangrijk. En wat moet de schok geven. (kijkt na) Ik weet het wel. En ik geloof er in!

Abdul en Commissaris op van rechts met aktentas. Blijven staan.

Commissaris Hartelijk dank voor de begroeting. Het is al weer een tijdje geleden dat ik hier nog was.

Abdul De tijd vliegt snel. En naar de races kom je nooit?

Commissaris Ik zou met een heli moeten komen.

Abdul De wegen zijn toch uitstekend?

Commissaris Waar er wegen zijn wel. Op sommige plaatsen moet je bijna een zwembroek aan doen.

Abdul Je kunt toch zwemmen?

Commissaris Het probleem is dat als je zwemt, je de wegwijzers zo moeilijk kunt zien.

Abdul Ze moeten het wegennet maar moderniseren.

Commissaris Nu met de komst van die buitenlanders die olie oppompen zal het wel lukken.

Abdul Als het geld op de juiste plaats komt wel. Die weg maakt ook zoveel kronkelingskes. En het vertrekt met duizend dollar dat omgezet wordt in onze munt en van de ene bank naar de andere gaat. Wat wij dan zullen ontvangen zal waarschijnlijk veel geld zijn, maar we zullen nooit weten hoeveel het was, in het begin. En we zullen dan nog veel belastingen moeten betalen en verzekeringen regelen.

Commissaris Wat je krijgt is winst. En laat anderen er ook wat van profiteren. De wereld is rond.

Abdul Dat anderen, die er voor werken een deel van de winst ontvangen, maakt geen probleem uit. Maar die papieren mannetjes, die met hun computer de cijfertjes

aanpassen en zo rijkelijk leven, op onze kosten profiteren, is voor mij wel een groot probleem. Mijn eergevoel...

Commissaris Je hebt een klare kijk op het leven Abdul, maar eigenlijk is er de laatste jaren heel wat veranderd. En je moet mee of het lukt niet. Als het binnen de normen blijft, ziet niemand er problemen in. Wie meer houdt dan normaal is, wordt corrupt genoemd. Die wordt gestraft. Soms lanceer ik zo een zaak. En soms kan dat nog tegengehouden worden. Soms moet er betaald worden. Zo is het nu eenmaal. Het kan boeiend zijn. Het kan een drama zijn. Het is nu eenmaal mijn beroep. De onderste en de bovenste grens, daar gaat het over.

Abdul En wie bepaalt die?

Commissaris De computermannetjes. De mannetjes met diploma's die in het Engels geschreven zijn en die ik moeilijk kan lezen. Zelfs duizend dollar kan het verschil maken.

Abdul En tijdig de onkosten betalen kan ook belangrijk zijn. En weten hoeveel de onkosten bedragen. Te weinig is alsof je niet betaald hebt.

Commissaris (klopt Abdul op de schouders) Je hebt het door. Alleen concreet mag ik er niet over praten.

Abdul Dat begrijp ik. Kan ik iets voor je doen?

Commissaris (wijst naar het tafeltje met de 2 stoelen) gewoon gaan zitten.

Abdul En iets drinken?

Commissaris Geen slecht idee.

Abdul Abena heeft ons samen gezien. Voor mij alleen zou ze misschien niet zo vlug komen. Maar als jij komt dat weet ze dat het belangrijk is. Dat je van verkomt en dorst kunt hebben.

Commissaris Belangrijk? Ik kom maar eens buurten. Gewoon wat bijpraten. En je misschien wat helpen. (ziet de houden kameel waaraan Ben nog werkt) Een kunstenaar op stage? Subsidies aangevraagd? Kan hoor!

Abdul Ik denk dat het een echte kunstenaar is. Die vragen meestal geen subsidie. Toch niet voor gewone projecten.

Commissaris Die jongen is een gedreven werker. En van hieruit gezien lijkt het op een kameel. Goed geïnterpreteerd. Als het een echt kunstwerk wordt dan zal er belastingen moeten betaald worden op de meerwaarde.

Abdul Als dat beestje ooit een herkenbaar meesterwerk wordt dan komt het boven op de heuvelrug aan de grote tenten staan. Met kop naar Mekka.

Abena (op met grote kruik water met daarin een kleurstof en 2 glazen) Dorst, Commissaris?

Commissaris Als ik jou zie dan heb ik altijd dorst. Echt, ik kan er niet aan doen. (tast aan de kruik) Heerlijk fris.

Abena (schenkt in voor de Commissaris en dan voor Abdul) Ik laat de kruik hier! Koekjes ook, Commissaris?

Commissaris (lacht) Straks misschien. Ik kom wel langs de grote tent. Heb je al op de grote kameel gezeten?

Abena Daar zijn mijn benen wat kort voor. Roep maar als jullie iets nodig hebben.

Commissaris Gezondheid. (drinken) Ik hoor dat je de laatste tijd altijd de grote races wint en dat sommige chefs dat niet meer leuk vinden. Uiteindelijk ben jij toch maar een grote chef van een klein gebied. En sommige chefs die zelfs twee rivieren op hun gebied hebben, kunnen niets meer winnen. Wat doe je met je jockeys?

Abdul (drinkt, lacht) Ik geef ze extra eten. Ze starten goed uitgerust. Meer niet.

Commissaris Men fluistert dat jij een Engelsman in dienst hebt die voor versterkende medicatie zorgt. En ik weet nog veel meer, maar dat is natuurlijk roddel. Ik zou die Engelsman eigenlijk moeten ondervragen.

Abdul Die roddel gaat wel heel ver.

Commissaris Dat heb je met roddel. Je weet waar het begint maar niet waar het stopt.

Abdul Georges komt hier al jaren.

Commissaris Ik meen dat ik hem al eens gezien heb, in de bar na de race. Waar kan ik hem vinden?

Abdul Bij Paco. Als hij hier in de buurt is, logeert hij daar altijd. Bij Paco kan hij ook tanken en min of meer lekker eten.

Commissaris Bij Paco slaapt ook een soort journalist van All Tele.

Abdul Is dat geen tv-station?

Commissaris Ik volg dat niet zo allemaal. Ik weet dat er zo een van die kerels met een gehuurde fiets van Paco rondrijdt. Waarschijnlijk in voorbereiding van de grote race.

Abdul Een tv-man? Misschien heb ik hem al eens gezien. Zo van in de verte.

Commissaris Bij Paco komt iedereen tegenwoordig. Hij heeft zelfs een zwembad buiten. En er waait bijna geen zand in.

Abdul Paco? Hoe weet jij dat allemaal?

Commissaris Ja, hoe weet ik dat nu allemaal...Ik heb die kerel even gezien, denk ik. Als je het een kerel kunt noemen. Een beetje te gek om een volwassen man te zijn.

Abdul Een soort tv-zenderziekte.

Commissaris Een beetje overdrijven en denken dat ze altijd gelijk hebben.

Abena (op met schotel koekjes, biedt schotel aan, aan commissaris die er eentje neemt en met hoofdknik bedankt, ook Abdul neemt een koekje)

Commissaris (proeft) Echt lekker!

Abena Kom straks maar langs de grote tent. Wij hebben altijd wat lekkers dat te wachten staat. (af)

Commissaris Bedankt. Zal ik zeker doen. (tot Abdul) Weet je wat ik belachelijk vind? Kamelen die aan wedstrijden meelopen moeten in de toekomst een soort wedstrijdspaspoort hebben. Een geleerde professor heeft gezegd dat een kameel die aan te veel wedstrijden meedoet, later niet meer geschikt is voor de voortplanting. Zo zou er een minderwaardig ras kunnen gekweekt worden. Dit terwijl dat de kwaliteitsverbetering voor de minister heel belangrijk is.

Abdul Hoe gaan ze dat controleren?

Commissaris O, ze gaan een heel leger inspecteurs op pad sturen.

Abdul Tandensinspecteurs, met al dat speeksel. Gezellig.

Commissaris (lacht) Ja, die kerels zijn dat gewoon. Daarbij: zo dikwijls wassen die zich niet. Het is de bedoeling van de minister om alles op kaart te brengen. Ook de jockeys zullen in de toekomst een gezondheidsattest moeten hebben.

Abdul Een heel goed idee. Dan zal al dat gezever ophouden.

Commissaris Gezever houdt nooit op. Daarbij die jockeys blijven nog een tijdje buiten schot.

Abdul Bedankt, commissaris. Bedankt voor de informatie.

Commissaris (recht, geeft Abdul een hand) Zeg tegen moeke, zoals jullie zeggen, dat ze bedankt is. Heerlijke koekjes. Lekker drankje. Een volgende keer kom ik wel langs de grote tent. En jij Abdul: ik wens je alle succes. Maar laat je niet vangen door die mannen met die slierten speeksel.

Abdul Tot ziens.

Commissaris O, (draait zich om) ja, dat kan lang duren, maar ook kortelings. Tot ziens! (af naar rechts, waar hij opkwam)

Abdul (kijkt naar de plaats waar de commissaris wegging) Ik voel me niet lekker. (neemt mobieltje en belt naar Georges) Hallo!

Georges (links op met mobieltje in de hand, hij lacht als hij ziet dat Abdul hem opgebeld heeft) Hallo! Je klinkt zo paniekerig?

Abdul De commissaris is hier geweest.

Georges Ik heb hem van in de verte gezien. Iedereen moet werken voor de kost.

Beiden steken mobieltje weg.

Abdul Zo is het niet Ik voel paniek. Ik bibber op mijn benen. Er is geklikt. Er is iets mis. En wat doen we met AB?

Georges Gewoon. Morgen werkt alles. En een paar dagen later is alles onopspoorbaar. Deze race is toch belangrijk voor jou?

Abdul Ja, maar ik voel me niet goed. Het heeft altijd goed gelopen. Maar nu...(tot Georges) Ben jij niet bang?

Georges Ik ken nog wel enkele medewerkers van de minister van Kamelenzaken. Ik heb vroeger nog het een en ander gefixt.

Abdul Goed, wat doen we dan?

Georges Alles zoals gewoon. Zo een klein beetje risico nemen, is heerlijk. Die jaloerse chefs moeten we wat intomen. We zullen ze volgende race ook een paar prijsjes laten winnen. Zo gaat dat: geven en nemen. Kom, we gaan naar de grote tent.

Georges en Abdul samen af. Al die tijd heeft Ben verder gewerkt. Abas op met mobieltje dat hij aan Ben geeft.

Abas Hier op deze knop drukken. Meer niet.

Ben Wat wil dat zeggen?

Abas Dat weet ik niet. Ik mocht ook niet meeluisteren heeft iemand mij gezegd.

Ben Wie?

Abas Knopje drukken en vriendelijk zijn. Ik denk dat het een oude heer is met bijna geen tanden meer. Hij spreekt door dat ding. Wacht even, ik ben zo weg. Leg dat ding achteraf maar neer en ik kom het dan wel halen. (kijkt rond) Tegen niemand zeggen!

Ben Hallo! Wie... O, dat zeg je niet. Mijn kameel. Zo. Abas zal mij een pakje geven. Voor de poppetje. Een toestelletje. Goed. Daar had ik toch al wat problemen mee. Ik ken van dat lawaaiding niets. En dat komt zo in orde?

Bedankt. Geweldig. Nu geloof ik er al meer en meer in. Maar het kan nog mislukken? Zeker. Dag.

Ben Nu weet ik niet of ik moet blij zijn. Dat poppetje. Als ik op een knopje moet drukken dan zal het wel lukken. Maar ik geef niet af. (bekijkt mobieltje) En dat komt van Abas? Raar. Die Abas doet zo eigenaardig. En die tv-reporter is ook al zo een vreemde snuiter. Ik vraag me ook af wat die commissaris hier komt doen. Dat is toch een politieman van de stad. En de stad is altijd ver.

Abas (op met pakje waarin een batterij met klankversterking zit) Hier, dit is van die vreemde opa. Als je het uitpakt dan moet je daar ergens een rood knopje zien. Daar mag je maar alleen opdrukken als de luidspreker is aangesloten en de batterij. Op drukken is in werking stellen en naar links of rechts draaien verandert het volume van de klank. Als er rook uitkomt dan heb je iets verkeerd gedaan. Maar, jij bent toch een uitvinder, niet? Hier, pak aan. En vooral goed vastmaken. Waar is mijn mobieltje? (Ben geeft mobieltje aan Abas, vlug naar af.)

Ben Je bent zo geheimzinnig. Je bent helemaal anders.

Abas Je hebt mij niet gezien. (af)

Ben pakt het poppetje uit. Ziet een hele hoop draden en een luidspreker en nog wat spullen.

Ben Als dat lukt dan zal de rest ook wel klaarkomen. Tenzij er rook uitkomt en dan zal ik het moeten wegwerpen. Als de tent in brand vliegt dan gaan we misschien zelf mee de lucht in en hoe hoog kan dat zijn? (Drukt op knopje en men hoort een gebrom, zachtjes. Zet toestelletje af.) Bravo voor de leverancier en (zachtjes) bravo voor mij. Eigenlijk hadden al die draden een verschillende kleur.

Terwijl Ben bezig is met zijn machientje en het gebrom klinkt, komt Bing opgereden met zijn Fiets. Hij steekt zijn duim omhoog en valt op het bed van de chef.

Bing We gaan dat een van de dagen regelen. Het zou mooi zijn als alles moest lukken. Ik moet snel weg. Dag Ben. (met fiets af)

Ben steekt hand omhoog. Bij wijze van dank. Hij doet het kleedje dat hij al klaargemaakt heeft aan bij het poppetje. Hij bewondert alles. Steekt alles weg en werkt verder aan de kameel.

Dokter (en twee verpleegsters op, net als vorige keer) De gele pilletjes. Nog twee dagen en de grote race gaat van start.

De kinderen krijgen ieder een pilletje en gaan rusten.

Abena op met zakje snoepjes. Geeft zakje aan Ben.

Abena Hier, voor de kinderen en ook eentje voor jou. Jij mag niet te veel snoepen. (geeft zakje aan Ben die bedankt)

Ben Ik zal ze straks een dubbele portie geven.

Abena Werk maar wat verder aan de kameel.

Ben Ik weet niet waarom sommigen moeke tegen jou zeggen.

Abena Dat zal je nog wel weten. Wees maar voorzichtig met al dat gereedschap. (af)

Einde scène drie

Scène vier

Enkele dagen later

Geluid van een kamelenwedstrijd. Scherpe klanken van luidsprekers die niet zo goed verstaanbaar zijn. Geluid van publiek en geluid van kamelen. Even is het stil en dan komen 2 verpleegsters met een draagbaar aan. Op die draagbaar ligt Belle. Zij heeft een gebroken been en wordt naar haar slaappleats gedragen. Aan haar linkerbeen heeft ze een verband. Ze weent. De dokter volgt en kijkt naar de omgeving. Hij blijft staan en wacht tot dat de verpleegsters weg zijn. Verpleegsters af. Gewichtig naar de wenende Belle toe. Bekijkt alles van uit de hoogte. Duwt hier en daar eens oppervlakkig en kijkt dan naar publiek: hij denkt na. Geluid van een applaus: einde wedstrijd.

Abas (op, kijkt naar de dokter) Is hij dood?

Dokter Zij.

Abas Dood?

Dokter Was misschien beter geweest.

Abas Is het zo erg?

Dokter Is te medisch. Kan ik niet uitleggen. Al belangstelling voor meisjes?

Abas Ik ken haar een beetje. Die jockeys zitten hier al een tijdje.

Dokter Dan zijn het taaie kereltjes.

Abas Belle. Een meisje.

Dokter Ja. Maakt niet veel uit. Dit verandert de bestemming niet. Jockey is een harde stiel.

Abas Een stiel voor kinderen.

Dokter Ja, ja. Iedereen moet eten.

Abas Blijven leven is de kunst. Vooral ademhalen, blijven ademhalen.

Dokter Jij had dokter moeten worden.

Abas Zie mij nu hier al staan met een witte jas. Heb je mijn handen al eens bekeken?

Dokter De kennis in je hoofd is belangrijker dan je uiterlijk. Je kunt altijd nog verpleger worden.

Abas Ik kan geen bloed zien.

Dokter En je loopt met een lang mes rond?

Abas Ik hoop dat nooit te moeten gebruiken. Het is een afschrikmiddel. Ik ben zeer vredelievend.

Dokter (lacht) Zeker! (kijkt naar Belle) Dit meisje is ook vredelievend. En misschien kreupel voor heel haar leven. En nog zo jong.

Abas Ze was voorbestemd voor jockey. Een kreupele jockey kan toch denk ik?

Dokter Ik neem het je niet kwalijk, Abas. Maar iedereen heeft recht op een leven vol beweging. Een leven met als aanzet een lange studie is niet voor iedereen weggelegd. Dit meisje komt van goeden huize. Zij is weggeplukt uit haar natuurlijk milieu. Zij kon dokter worden. Dat zie ik zo. En nu...misschien kreupel voor gans het leven.

Abas Is het dan zo erg? Er lopen zoveel kreupele mensen achter kamelen.

Dokter Het gaat niet over DE MENSEN maar over dit meisje. Dit meisje is getekend voor haar leven. Versta je dat?

Abas Maar het kan toch nog meevallen. Een klein beetje kreupel kan toch ook.

Dokter (Abas begrijpt het toch niet) Ja, ... (kijkt naar patiënt)

Abdul (op, tevreden, tot dokter) Het was een groot succes. Bijna alle wedstrijden gewonnen. En maar een klein accidentje. Chef Boden van de Grote Oase lachte maar groen.

Dokter Iedereen wint graag.

Abdul Je zult nu extra werk hebben?

Dokter Misschien, een beetje.

Abdul Ik ga George feliciteren. (vertrouwelijk) Hij heeft extra medicatie gegeven.

Dokter Dat zie ik. Zijn er nog die kunnen vallen?

Abdul Nog de ererondes en de verplichte show. Het zijn alleen maar wat sterkhouders die wij toegediend hebben. Gerichte vitaminen. Wij moeten onze jockeys koesteren. Er zijn regelmatig wedstrijden.

Dokter Ik heb de medewerkers van Chef Boden van de Grote Oase horen fluisteren.

Abdul Zij zullen te weinig speeksel hebben om te spreken, zeker.

Dokter Misschien wel. Je weet maar nooit. (tot Belle) Doet het nog ergen pijn?

Belle (wijst naar haar been) Hier.

Dokter Zeker. Dat zal nog een tijdje duren. Hier een pilletje voor tegen de pijn. (Belle neemt die medicatie aan en drinkt van glas water) Je zult straks rustig slapen. Ik kom nog wel eens langs.

Belle Bedankt!

Dokter en Abdul samen naar af.

Abdul (terwijl ze af gaan) Ik ga genieten van de groenlachers. Weet je dokter: groen lachen is ook iets wat je moet leren.

Beiden af.

Even is het stil. Ben kijkt naar Belle. Wil er naartoe gaan. Durft niet, neemt dan toch de moed.

Ben Belle, kun je praten?

Belle Ja, maar niet veel. Ik val zo meteen in slaap, vermoed ik.

Ben Je moet de moed niet opgeven. Mijn kameel is bijna af. En de jockey die erop gaat zitten is ook al klaar.

Belle Jockey?

Ben Ik heb je dat toch eens gezegd en erbij verteld dat je dit niet mocht voortvertellen.

Belle Wie is die jockey? Ben doe dit niet. Help de jockeys vluchten. Nu met al die vreemdelingen zal men minder gemakkelijk kunnen bewaken. Laat ze vluchten, Ben. En jij ook.

Ben De jockey die ik bedoel is een machine. Gedeeltelijk gekregen en verder wat in elkaar geprutst.

Belle Een machine?

Ben Ja, dat leg ik je later wel uit. Ons plan zal lukken, Belle. We gaan langs de voordeur buiten, met opgeheven hoofd.

Belle Maar met twee houten krukken!

Ben Goed dat je lacht. Volhouden! Volhouden. Zou je graag een kus krijgen?

Belle Geneest mijn been dan vlugger?

Ben Nu wil ik het voor je doen. Bij wijze van uitzondering. (kust Belle)

Belle Had ik dat geweten. Heerlijk. Ik voel dat ik ga slapen. (ogen toe)

Ben (stopt Belle onder, kijkt naar haar, terug naar de kameel) Als het niet meer tegenslaat, wordt het een groot succes.

Bing (op met fiets; stopt gewoon) Hallo!

Ben Dag! Waarom val je niet?

Bing Het schijnt dat de fietsen daar vlugger van verslijten.

Ben Leg hem dan maar zachtjes neer. Niet te luid praten: Belle is gevallen. Ze slaapt nu.

Bing Ik weet het van de commissaris. (toont draagbaar zendertje) Met dit ding heb ik ook foto' en bewegende beelden gemaakt.

Ben Ben je dan niet bang van Abdul?

Bing Neen. De beelden van jouw kameel hebben in heel Afrika op de tv geweest. Jouw beeld is wereldberoemd in Afrika. En misschien ver daarbuiten. Er zal iets ingrijpends veranderen in jullie leven.

Ben Tenzij het tegenslaat?

Bing (lacht) Neen. Nu kan men niet meer terug. Ik moet mijn fiets gaan inleveren: ik heb nu maar voor een halve dag gehuurd. Die Paco is een geldwolf.

Ben Maar die bijten toch niet?

Bing Volhouden, Ben. En vooral geloven! En geef Belle maar een kusje van mij: dan geneest ze vlugger!

Ben Als het toch zou lukken? Zelfs als Belle een klein mankepootje blijft. Dan nog is ze het liefste meisje van heel de wereld. (streelt de kameel en geeft die een lange zoen)

Einde scène vier

Scène vijf

Enkele weken later.

De strandstoelen en het tafeltje alsook het “bed” van Abdul zijn weg genomen. Men heeft twee palen (eentje links en eentje rechts achteraan) met luidsprekers geplaatst. Het gaat hier over metalen luidsprekers die voor buitenmanifestaties gebruikt worden. Men kan die luidsprekers enz. ook plaatsen bij het begin van de scène.

De kameel is af en bekleed met de stof van de Chef. Ook een poppetje mooi gekleed (dat een jockey moet voorstellen zit tussen de 2 kamelenbulten).

Links midden tegen de wand staan de ouders van de jockeys (de vader van Ali, de moeder van Afrika, de vader van Baha, de vader en moeder van Belle). Ze staan allen min of meer op een rij, min of meer geïnteresseerd. Rechts tegen de wand staat de commissaris van de politie. Bij hem staat de “reporter” die een politieman is en een soort undercoveragent speelde, maar ook nu enkele foto’s maakt. Abdul en Georges staan vooraan rechts. Abena staat ook rechts vooraan, maar niet naast Abdul. Abas staat in groot ornaat met lang mes helemaal rechts vooraan.

Wat vlaggetjes of gekleurde doeken moet kunnen.

De schetterende muziek speelt totdat de commissaris van de politie teken doet.

Commissaris Chef Abdul, geachte genodigden, geachte gevierden, vandaag is een heerlijke dag. Eerst en vooral vieren we bij het begin nu de kunstenaar die een prachtige kameel gemaakt heeft. Dat beeld van deze kameel, ja het is echt een kameel, is ook dankzij de beelden van tv-reporter Bing de wereld rondgegaan. Dankzij die kameel is het leven van de jockeys hier helemaal veranderd. En er is geen weg terug. Ben zal nu de kameel kronen.

Ben neemt een struikje dat als een soort bloempje kan dienst doen en plaatst het vooraan aan de kop van de kameel. Ook de 4 jockeys komen achter de kameel staan. Belle mankt nog wel een beetje; eventueel met een of twee krukken. Achter de kameel moet wel een verhoogje geplaatst worden zodat men de jockeys kan zien. Eventueel gaan Ben en de 4 jockeys voor de kameel staan. Men applaudisseert. Reporter (politieman) maakt enkele foto’s

Commissaris Deze kunstmatige kameel komt boven op een berg te staan, gekeerd naar Mekka. Maar het kleine figuurtje dat je op de houten kameel ziet staan, daar is het om te doen. Dit figuurtje zal onze jockeys vervangen. De proef is gisteren al gedaan. En met succes. Kinderen zullen in de toekomst ook nog als jockey mogen gebruikt worden. De voorwaarden moeten nog op papier gezet worden. Proficiat, Ben. De jockeys mogen nu naar hun ouders gaan en kennismaken. Sommigen zullen hun ouders niet meer herkennen. Het is ook al zolang geleden. Graag wil ik hier nog bij vermelden dat dankzij de foto’s van politie-inspecteur Bing men de herkenning heeft kunnen doen. bedankt, Bing. Als bewijs van dankbaarheid zal ik uit mijn persoonlijke financiële middelen de beschadigde onderdelen van die steeds maar vallende fiets betalen. Voor ene keer. En nu is het aan de kinderen.

De 4 kinderen gaan naar hun ouders maar blijven op ongeveer 2 meter staan en weten niet waar naartoe. Dan herkent de papa Baha omdat die op zeker moment in zijn neus peutert. Ook de vader van Ali herkent hem (volgt een hartelijke omhelzing). Iedere ouder herkent zijn kind op zijn manier. Het moet allemaal min of meer gelijktijdig zijn. De moeder van Afrika loopt

naar hem toe en omhelst hem heel hartelijk. Belle blijft staan en kijkt naar de nog overblijvende ouders. Ze haalt haar schouders op en doet een stap achteruit.

Bing (snel naar Belle toe) Echt, dit is jou mama en papa.

Belle (kijkt rond, schudt hoofd, wil naar Ben lopen) Neen. Dit kan niet. Dit zijn mijn papa en mama niet! (Ben beschermt Belle)

Bing (neemt foto's en toont die aan Belle) Hier, toen was jij klein. (Belle bekijkt foto, herkent niet) Hier, dat zwarte vlekje aan je neus. (Belle tast aan haar neus. Bing haalt uit zijn fototas een klein spiegeltje) Dat ben jij toen je zes jaar was. Zie je het niet?

Belle (loopt naar haar mama toe, wel een beetje mankend of met stok in de hand, luid) Mama, ik hou van jou! Papa, wat ben je groot geworden!

Commissaris Dat is goed verlopen. Niemand te veel! Jockeys moeten in de toekomst van de eigen stam zijn. Er zal ook een moderne school gebouwd worden. Dankzij de petroleumdollars kan dat. Dat is al afgesproken met de oude chef. Daarmee begrijpen jullie dat Chef Abdul zal vervangen worden. En ook zijn Engelse assistent zal met ons mee moeten naar het bureau. En voor ik het vergeet: Ben moet als opzichter van de nieuwe school orde en tucht handhaven. Als hij goesting heeft mag hij zelfs nog studeren. Dat kan nu. Inspecteur Bing, doe je werk!

Bing En wie maakt er dan foto's?

Commissaris Arresteren is belangrijker. Abas, help inspecteur Bing.

Abdul noch Georges verzetten zich en worden geboeid en naar links afgevoerd.

Commissaris Ben, doe je machine draaien!

Ben wenkt de jockeys, ze nemen een stokje en slaan op de kameel. Ben zet de machine in gang en samen maken zij dezelfde geluiden en bewegingen (hu, hu, hu, hu, hu, ... het kan klinken als een soort applaus waarmee we dan bijna het stuk afsluiten). Alles verloopt vlot tot opeens de machine alleen maar een scherp gebrom maakt. Ben zet het toestel af. Ben verontschuldigt zich door schouder ophalen.

Commissaris (tot moeke) Abena! Moeke! Zeg nu ook eens iets.

Abena (denkt na) Ben ... is een fantastische kerel. Maar ik zal hem straks op m'n knieën leggen. Zoveel lawaai maken echte kamelen niet!

Commissaris Wat dat alles wat je moest zeggen?

Abena Mijn oren tuiten nog. Wat zeg je?

Commissaris (spreekt luider) Was er nog iets wat je moest zeggen?

Abena Ben, kom hier! (wacht tot dat Ben bij haar staat) Mijn papa is hoofd van een grote clan, dat weet je. (Ben knikt) Hij heeft mij gevraagd jou een medaille te geven. (leest op medaille, die ze toont) Moed en werklust. (hangt medaille om bij Ben, men applaudisseert, Abena tot Ben) Jij behoort nu tot de elite van mijn stam. Nu moet je nooit meer werken!

Ben En ik wil juist wel werken. Ik wil uitvinder worden. (bekijkt de medaille) Geef die medaille maar aan Belle.

Abena Belle?

Ben Zij heeft mij altijd moed gegeven wanneer ik het niet meer zag zitten. (neemt medaille van zijn hals, doet die om bij Belle, die hem breed glimlachend bekijkt, om de hals, streelt over haar wang, gaat terug naar de plaats waar hij stond.)

Commissaris Zo dan is alles in orde. Ik laat morgen de machines van de petroleummannen komen om de kameel op de berg te zetten.

Ben We zetten onze kameel zelf op de berg. (men kijkt naar elkaar: dat kan toch niet?)

Commissaris Jullie kunnen toekijken. De ingenieur zal dat graag laten uitvoeren.

Ben Het is onze kameel. Wij gaan hem terug uit elkaar halen. En stukje bij stukje, samen, naar boven dragen. Het is onze kameel. (applaus)

Abena Hé, wat zie ik nu? Jullie kameel heeft geen staart.

Ben (kijken naar kameel. Men becommentarieert) Neen. (de jockeys fluisteren tegen elkaar, Ben fluistert mee) Dit is een symbolische kameel. Het is ook geen mannetje of vrouwtje. Onze kameel moet geen staart hebben. Als men maar weet waarvoor die kameel daar boven op die berg zal staan. (applaus)

Ben en de 4 jockeys maken het geluid dat jockeys maken. Belle lacht tegen Ben. Iedereen die op het podium staat doet mee. En hopelijk ook de zaal.
Abena omhelst Ben. De kinderen lopen terug naar hun papa of mama.

Einde.